Clipa ce-ți decide soarta (I)

On Iulie 17, 2010

Câștigă o înțelegere mai bună asupra a ceea ce nu cunoști, astfel încât să fii mult mai selectiv în ceea ce trebuie să decizi.

După mai bine de trei ani de studii la Paris, timp în care a învățat tot ce trebuie să știe un doctor iscusit, tânărul Zaleukos s-a hotărât să-și caute rostul în lume. În fiecare oraș în care ajungea, dădea de veste tuturor printr-o hârtie scrisă că este doctor și că a lecuit multe beteșuguri – și într-adevăr, balsamurile și leacurile sale au fost eficiente și i-au adus mulți bani. Dar nu numai din medicină scotea bani, ci și din negoț.

Până la urmă a poposit în orașul Florența, din Italia. Fiind istovit de atâta umblet, se hotărî să zăbovească mai mult acolo. Își deschise o prăvălie în partea orașului numită Santa Croce și dădu de veste îndată oamenilor despre serviciile sale de vraci pe care le oferea. Chiar din primele zile își câștigase faima de doctor și de bun vânzător de leacuri.

Leadership: Intervenția ta la loviturile destinului depinde de dimensionarea sarcinii care te pune pe gânduri în raport cu posibilitățile reale ale celui desemnat prin "anonimat" să ofere aceste răspunsuri?

Destinat să joace un rol important într-o afacere bizară. Într-o seară, înainte să închidă prăvălia, găsi un bilețel în care era scris să vină la miezul nopții pe podul numit Ponte Vecchio. Crezând că cineva vrea să-l cheme în taină la vreun bolnav, lucru care i se întâmplase adeseori, Zaleukos se duse fără să bănuiască nimic necurat. Acolo se întâlni cu un domn misterios, care într-adevăr avea mare nevoie de ajutorul său ca medic, dar nu pentru un om viu, ci pentru un mort.

În schimbul a patru sute de țechini (o grămadă de aur la acea vreme), Zaleukos acceptă propunerea cu totul ciudată a misteriosului domn cu mantie roșie. După spusele acestuia, sora lui muri pe neașteptate din pricina unei boli incurabile, iar, conform obiceiului din țara sa, rudelor sale trebuia să le lase trupul ei, dar tatălui său trebuia să-i trimită capul fetei sale, ca s-o mai vadă o dată.

Deși obiceiul acesta de a tăia capetele celor dragi care au murit i se păru îngrozitor, Zaleukos acceptă propunerea acestuia, mai ales că se pricepea la îmbălsămarea morților. *

Leadership: Poți să satisfaci o căutare imposibilă a adevărului, despre care crezi în mod eronat că trebuie acceptat pe deplin?

Adevărul reprezintă un spațiu neutru de alocare a semnificațiilor experienței trăite în mod obiectiv, variind între două extreme - acum și după - care nu se exclud automat, ci mai degrabă se potențează reciproc, producând o continuitate formidabilă în actul de formare personală. Este foarte probabil că ceea ce trăiești în mod real să devină un facilitator calității crescute a proiecțiilor de viitor. Dar, trecând cu vederea contextul în care te confrunți cu situații ambigue, este la fel de probabil că ceea ce ești în clipa prezentă să nu mai fii și în clipa următoare.

Adevărul a ceea ce ești în fiecare clipă a existenței are o construcție interesantă, înscriindu-se în tendința implicită de a aduce o mică contribuție la anumite cauze în care crezi, dar pe care bateria conștiinței încărcată cu o supra-tensiune - sub formă de oscilații de

stări - este în stare să le disipeze. După indicația aceasta, personalitatea ta se reflectă mai degrabă în ceea ce accepți ca fiind adevărat atunci când respingi ipoteza nulă: "cele două medii nu diferă". Adică ceea ce te aștepți să se întâmple și ceea ce se întâmplă de fapt, în spatele a ceea ce cunoști.

Una dintre marile dovezi a valorii tale este abilitatea de a recunoaște partea negativă a unei situații înainte ca ea să devină un criteriu incert al adevărului care te reprezintă. Poți ajunge la o apreciere morală mai complexă a unei situații numai dacă raționezi ghidat de impulsurile de comandă ale conștiinței proprii. Iar asta este de fapt o unealtă a leadershipului orientat care o anume stare a Eului, sau mai bine zis către o direcție nouă de clarificare a facultății judecății și a discernământului care te ajută să cerni adevăratele valori, chiar dacă ești constrâns din exterior de o noutate absolută.

Valoarea care caracterizează un om depinde de dimensiunea faptelor pe care este dispus să le săvârșească sub tutela conștiinței care încearcă să-i țină în frâu avântul spre misterul unei lumi necunoscute.

Numai o deșteptare petrecută în tovărășia unei acceptări de sine în misiuni de profundă semnificație, poate să emane acea profundă înțelegere a unei experiențe autentice. Căci ambiguitatea unei situații, care te face nesatisfăcut de ceea ai la dispoziție pentru a înțelege implicațiile ei, în condițiile în care adevărul inconvenabil nu începe să ocupe un spațiu lărgit de influență, marchează o înclinație spre acea introspecție care îți permite să sesizezi greșelile și erorile de previziune.

Clipa ce-ți decide soarta vizează abordarea din interior a unei situații reale care se impune cu o „autoritate" indiscutabilă, și pe care nu o poți înțelege pe deplin.

Satisfacerea unei căutări imposibile a adevărului, despre care crezi în mod eronat că trebuie acceptat pe deplin, este relevant pentru percepția unei anumite interdependențe de tipul *mesaj-feedback* - din direcția unei realități inadecvate rațiunii pe care se bazează identitatea ta. Singurul glas care răsună salvator peste neplăcuta stare pe care ți-o creează indecizia sau confuzia este conștiința care poate fi extinsă la acțiunile sau gândurile din trecut, amintindu-ți astfel să fii stăpân pe ceea ce crezi că ești, pe ceea ce simți, pe ceea ce se întâmplă în jurul tău, pe ceea ce decizi.

* Notă: Wilhelm Hauff - *Povestea mâinii tăiate.*

Source: https://neculaifantanaru.com/clipa-ce-ti-decide-soarta.html